

Aar har vi levet under Kornlove, vedtagne af Rigsdagen. Disse Kornlove er enstemmigt vedtagne og er Udtryk for hele Folke-repræsentationens og Landsstyrelsens Opfattelse af det nødvendige i, at Korn fordeles paa bestemte Maader til bestemte Formaal, thi ellers vilde paa et eller andet Omraade Nød og Mangel indtræde. Skønt denne Lov altsaa hviler paa et saa bredt Grundlag som det, der er givet med den samlede Rigsdags Tilslutning, kan man opleve Overtrædelser af denne Lov, som maa forbavse alle rettænkende Mennesker, naar man ser hen til, hvem det er, der overtræder dem. Jeg har fra Ernæringsraadet faaet Meddelelse om, at Ernæringsraadets Mølleinspektører fra to Møller, den ene beliggende i Thisted Amt og den anden i Aalborg Amt, har modtaget Indberetning om, at der paa disse Møller var indleveret fra en Snes, ja, maaske 20—30 Landboere indenfor hver enkelt Mølles Omraade Rug og Hvede til Sigtning til Brug for vedkommendes egen Husholdning. De vedkommende Møllere, som har gjort det, overtræder Bestemmelserne; de vedkommende Landboere modtager deres Rationskort ligesom den øvrige Befolkning, og ikke desto mindre sender de 1—4 Sække Hvede eller Rug op til Møllen og forlokker Mølleren til at formale det for at tage det hjem til Brug i egen Husholdning og derigennem sikre sig uberettiget Fordel paa den øvrige Befolknings Bekostning. Noget saadant kunde ikke tænkes, hvis man ikke systematisk havde søgt at nedbryde Respekten for de Bestemmelser, som er blevet taget her i Landet; det kunde i modsat Fald ikke tænkes, at Landboerne paa denne Maade vilde handle lige stik imod det, som Lovgivningsmagten har sagt er nødvendigt for hele Landets Befolkning. Jeg haaber, at den høje Rigsdag vil give sin fulde Tilslutning til det samlede Ernæringsraad, naar dette har henstillet til Aamtsnævnet at indlede øjeblikkelig Politundersøgelse mod de vedkommende, for at strenge Straffe kan sætte en Stopper for noget, der er saa utilbørligt.

Den Misfornøjelse, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) giver Udtryk for, er jo væsentlig bygget paa den Opfattelse, at der her i Landet kun har været truffet Foranstaltninger paa Landbrugets Omraade. Det er jo saa urigtigt, som overhovedet muligt, og den Agitation, som fra Handelsstandens Side blev rejst mod Forordningerne paa Handelsomraadet, de Klager, som fra Industriens Side er blevet rejst, naar man har reguleret der, og den

Modstand, som Skibsfarten gjorde, den Gang da Forsøg paa Fragtregulering blev foretaget her, men ikke fandt tilstrækkelig Bistand i dette høje Ting, viser, at man fra Regeringens Side har forsøgt at bringe alle Erhverv ind under en Prisregulering. Men naar man nu siger, at der ikke er skredet i tilstrækkelig Grad ind overfor Industrien, tillader jeg mig at sige, at der ikke nogen Sinde overfor mig fra den overordentlige Kommission eller fra enkelte Medlemmer indenfor Kommissionen er sket Henstillinger med Hensyn til dette Spørgsmaal, som ikke er blevet fulgt, og ogsaa Landboerne har jo indenfor Kommissionen Repræsentanter, som, hvis de ikke selv havde set, at der blev reguleret paa en Række store Industriomraader, utvivlsomt vilde have krævet, at det skete.

Det er bekendt for alle, at saa store Industrier som Sukkerindustrien, Bryggerindustrien og Spritindustrien under hele Krigen har været under en Regulering. Det er bekendt, at Gødningindustrien med Hensyn til Fortjeneste i Danmark har været begrænset saa stærkt, at Fortjenesten er bragt ned under, hvad den tidligere paa dette Omraade tjente ved dansk Handel. Det er bekendt, at Sodaindustrien har været under Regulering.

Men hvis man nu vil sige: Ja, men andre Industrier har man taget for sent fat paa, og der særlig nævnes Skotøjsindustrien, skal jeg sige et Par Ord herom. I de første Aar af Krigen havde vi ved Tilførsler udefra og ved Skotøjsindustriens Virksomhed her hjemme billigere Fodtøj end noget andet Land i Europa. Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) spottede over Maksimalstøvlen og sagde, at den ikke var. Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at Maksimalstøvlen, som bragtes frem i et Antal af 60 000 Eksemplarer, ikke blev hurtigt aftaget, skønt det var en fabriksmæssig god Støvle, hvilket forskellige aldeles utvivlsomme Vidnesbyrd har godtgjort. Den blev ikke aftaget, og hvorfor? Fordi Støvepriserne i Almindelighed var saa lave her i Landet eller ved denne Støvles Tilstedeværelse blev holdt indenfor saadanne Grænser, at man ikke behøvede at ty til den. Det ærede 7de Medlem for Aalborg siger, at af Maksimalstøvler fandtes kun 60 000 Par, og det er 1½ Mill. Par, der bruges om Aaret. Den Omstændighed, at de 60 000 Par langsomt aftoges, viser netop, at det øvrige Forbrug kunde tilfredsstilles gennem den almindelige Handel og Industri.

Senere skete der derimod en Prisstig-